

ΤΑ ΚΡΥΦΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΤΡΕΔΛΑ ΤΟΥ ΔΩΝ ΚΑΡΛΟΥ

Μία σινογένεια παραφρένων και έκφυλισμένων. 'Η μαρτυρική ζωή της Ιωάννης της Τρελλής. Η βρεφική ήλικια τευ Δέον Κάρλου. Τά όγια και θριαμβή ένστικτο του. Οι συχνές του όρρωστεις. 'Ενα τρομερό δυνατούμα. Μία επίκινδυνη χειρουργική έπεμβασης. 'Η ανθικότης του Δόν Κάρλου. Και οώμας ήταν όγιος!... 'Υπηρξε πράγματα τρελλάδες; Ο μαστηριώδης πράγματα διάνοτάς του. Μήπος τὸν ἐδηλητηρίασε ο πατέρας του. Εί βασιλεὺς Φίλιππος Β';

Προνέίχειρησουμε νά περιγράψουμε τή ζωή του Δόν Κάρδολη, τού τραγουδινό διαδόχο της Ιστανάιας, που πέθανε σή ληκτία 23 έτων σ' ένα φρεγοκομείο, όπου τον έκλεψε ο πατέρας του με τή δικαιουλογία πώς ήτανε τρελλός, καλά όμως ήταν νά ξέστασουμε και τή διαυγητική κατάσταση του πατέρα του, της μητέρας του, τού πυρού και τής προμημπτικής του, δύλων τέλος των στενών συγγένεων του, που μπορούσαν να επιδιώκουσε στην ψυχική του διαπλαση και στήν αγκεράλική του άναττήξη.

Ο παπούς του, δέ περιήρημος στὴν ιστορία Κάρολος Ε', δὲν ή-
ταν τελείως υγιεύς από διανοητικής άποψεως. Ήλεγχούμενοι
μονυματίνες, που κρίνονταν σημερά ός ένδειξεις παραφρούντων —ά-
διαφόρο πάρα άν δια τον ο φαν αυτός αυτοκάθιτρο είχε κα-
θυποτάξει τῇ Σερβίαν, τὴν Ἰατλίαν, τὴν Ὀλλανδίαν, ἐνα μεγάλο
μέρος τῆς Ἀσίας και τῆς Ἀφρικῆς, τὸ Μεσίχο, τὸ Περσό, τὴ Βρα-
ζιλίαν, και, και, και! ... Μια δέ απ' τις κυριωτέρες αφορμές που
έκανε πολλούς ιστορικούς να τὸν θεωρούντων ώς παράφρονα, ήταν
ποὺ ο Κάρολος Ε' είχε μετέφει τὴν Ιωάννα τὴν Θελλήν. Γιά τιν
τραγική αντίτι βασιλίσσα έχουμε γράψει και ἀλλη φορά. Σήμερα,
συγχεφαλιώνουμε μὲ δύο λόγια τὴν ιστορία της: Η Ιωάννα τῆς
Καστιλίας τρελλάσκη ἀπὸ τὴν ἀπελαύσια τῆς βλέποντας τὸν
γυναικεῖον ἄντρα της, τὸ Φίλιππο τὸν Καλό νά πελάνη μπρὸς στὰ
μάτια της. Καὶ ἐπειδὴ εἶχε ἀκόντια κάποτε νά λένε τὴν ιστορία
καπούιον βασιλίσση που ἀναστήθηντες δεκαπέντε χρόνια στοῦ άστερ της
θάνατο του, διέταξε νά βαλσαμώσουν τὸ πτώμα του ἀντρός της.

Ιστερό το Επανώλευτο σ' ενα καρβέλας χ' έπι, χόρνια όλοληρα δέν απομαρτίνθηκε ούτε στηγική πάπι κωντά του, περιμένοντας άπο φωρά σέ φωρα νά δή τον πεδινόμενο άντρα οικος την' άναστατενται. «Ιστερά οικος την' έκλεισαν σ' ένα πύργο, μέσα στον οποίο έζησε τρελλή έπι 50 χρονια... Οταν τρελλάζηκε, ήταν έξη μηνών έγκυος τὸν Κάρολο Ε'. Επόμενο λουριό ήταν νά είχε πάρει κάτι ο μεγαλοφυητής αντόνος Βασιλείους ήτη την ψυχολατρία της μητέρας του. Το σπέρμα δε της παραφρούνης το μετέωρος καθώς φαίνεται στο γυνό του, το Φύλιππο Β', δε οποιος άπο μαρκός ήταν μελαγχολικός και λιγομάλητος. Σε ήλικια 16 έτων δ Φύλιππος παντρεύεται με τη Μαρία της Πορτογαλίας. Αλίγους ομώς μήνες

ΕΡΑΝΟΣ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ".

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Δέν θά ὑπάρχῃ, βέβαια, Ἑλληνικὴ καρδία ποὺ τὰ μήν συμ-
κινθήσειε βαθύτατα ἀπὸ τη μεγάλην τραγῳδίαν τῆς Κορινθίου.
Ἀπέναντι τῶν ἀτυχῶν σεισμοπαθῶν ἔχουν όilos μιά μεγάλη
μίλια ἱερὸς ὑπορρέωσιν. Νά τους βοηθήσουμε όiso μπορούμε, νά εί-
λαρφώσουμε τὸν πόνον τους καὶ τὴν ἀφάνταστην δυστίλιον τους.

Τὸ *Μπουκού* κάνοντας ποτῷ τὸ καθῆκον του, ἀνοίγει ἀπὸ
σήμερα ἔρανο ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν Κορινθίουν. *Ἄς στειλή ὁ κα-*
θένας ὅτι μπορεῖ, *ὅτι εἰνακόλουντεα*. Καὶ ἔνα τάλληρο ἀκόμα θέ-
νην ἐν γαροτίστοις εὐπρόσδεκτον, γιατὶ *ἐπιτυμούμενο*, *ἔρανος* μ
νά πάρη *χαρακτήρας ἔντελος* *Πανελλήνιον*.

Οἱ Λειψανίδες τοῦ ... Μπουκού καὶ *Κ. Θεοδωρόπουλος ἀνο-*

Ο Διευθυντής των «Μπουκέτων» κ. κ. Θεοφάνειος γει περάς τών δύο έργων μὲ	Δραχμ. 100,
Τό. προσωνικών του «Μπουκέτου» μὲ	* 50
Σ. Στραγγάλων .	* 10
Σπύρου Μοιραίνος .	* 5
Λευτέρη Βίγλας .	* 1

πασιλίσσα πέθανε, ἀφίγνοντας στά
τὸν Κάρδον, τὸ διάδοχο τὸν Ἰστανικού

τῆς τῆς βρεφικῆς ἡλικίας του, ση-
μαντικού προεβίητος τῆς Βενετίας ἀ-
πό τον πῶς τερεψ παρομάνεις τον
επόνους, ἐπειδὴ κατέφεγξε τὰ στή-
νηλέα τοῦ. Οἱ Κάρδοι ἀγγίζονται πολὺ να μαλ-
λήνεσσι εἰώνοι αὖσαν οὐρανοτέρες καὶ
παραμορφοῦνται ἀντίθεση πού τοῦ ε-
διεπύθησαν του, γνωτών παρόστων
αν τὸν πατέρο τοῦ τὸν Κάρδο Ε'.
τούλομεν σαν παρακού στις
ογαραγάζι καθδού.

Κάρολος, παρ' ὅλην τὴν τακτικὴν
καὶ τρομακικὴν θύμων. Δέπ μπο-
ντεντεύειν καθαύον ἀέρα μέσα στὸ
ὑψῆς πλευροῦ καὶ ποιήλα. Τὸν ἕ-
πον τὸν κρατούσαντα καρφωμένον στὸ
ἀπόλουθον του είχανε να κάνουν μὲ
στὸν κυνήγι του συνέβανε νὰ πάτη-
ῃ ζῶνα, οὐ χράστηκε νὰ τανα-
τηται. Μά, μέρες ίδιος το φειδί-
α αὐτὸν τὸν δάγκωσε, χωρὶς κανέ-
να κίνδυνο δηλητηριάσασα. 'Ο
Δόν Κάρολος, δὲν ἔχασε τότε κα-
ρδι: ἄρταξε τὸ φειδί και τὸν ξε-

κολλάτε το κεφάλι με τα δούνια!...
Κατά τούς γάμους τοῦ πα-
τέρου του τὴν Ἐλείστην τούν
Βαλονᾶ, ὁ Δόν Κάρδος ἤταν
βαρύποντος. Σηκώθηκε
ώστισσος ἀπ' τὸ κορεβάτη και πή-
γε και χωρίσθησε τὴν μητρώα
του. ('Η μητέρα του είχε πεθά-
νει λίγον καιρὸν μετό της γεννη-
σῆς του, καθώς είπανε παρα-
πάνω). Ή Εἴσισθετέ τούμαξες
διαν εἰδε τὴ γλοψή δην τους
και φροντισε να καλέσετε τους
καλύτερους μαθαύρους τῆς Ἰστα-
νίας νά κυττάσουν τὸν πρόγονό
ὑέρος. 'Ολοι ἐπρότευναν αλλαγή-
σεως. Και ὁ Δόν Κάρδος πήγε

τότε στήν Ἀλκάλα, μιὰν ωραία ἔξοχη, ἐφτά λεύγες μακριὰ ἀπ' τὴν Μαδρίτη.

“Υστερό” από λίγες εβδομάδες, ο διάλογος ήταν πολύ καλύτερος στην υγεία του. Και θα γιατρεύοντας μαζί την πάντα απ’ την κρούψη άρρωστες πού τον έπρογε τον δργανισμό, αν δέν έτει πάντα την άτυχιά να τον συμφέρει ένα τρομερό δυστύχημα, τό όποιο έπειδείνωσε την καταστασή του.

Μία μέρα, ὁ Δῶν Κάρδος, ἔκει ποι καθύπατε σε μὰ ταράστια, εἰδε κάτοι μαϊν διωρφή νέα. Τοῦ μπήκε ἀμέσως ἡ ἐπιμημάνα τὴν πλησιαστὴ γῆν τὰ πραγούδησσον μαζὲν ἑνα ἥνω, πρὸς τὸν ἔφωτα. Μᾶ τὴ βάσα τοῦ ἦταν τοῦ σώτε, τὴ στυγή που κατέβαινε τρέχαντας, σκότωντας καὶ ἔπειτα κάτοι, μὲ τὸ κεφάλι μπροστά. Ἀνατ- σθήτο καὶ μὲ μᾶ τεράστια πληγὴ στὸ χρανίο, τὸν μετέφεραν στὸ δυώματο του.

Ἐπί 83 ὀλόκληρος μέρος, δ Λόν Κάρδος χωροπάλευε. Οι περιφημέστεροι γιατοὶ τῆς Ἰστανάνιας καὶ όλου τοῦ κόσμου ἔλληπτον νά δύσουν τὴ γνῶμη τοὺς για τὴ σοφίαν περίπτωσην. Το κάταγμα ποὺ ἔπεστ στὸ κορανί παρουσίασε πολλὲς και ἐπικίνδυνες επιταλοές. Είχε σχηματιστὴν ἐνα τεράστιο πολεῖτο, τὸ οποῖο ἀγρότερα μεταβλήθηκε ἐπόπτημα γιὰ νά τοῦ ἀνοίξῃ τέλος στο κεφάλι της βαθειά πληγὴ. Ἡ πλήγη αυτὴ ἔλειπε μὲ τὸν καιρὸ φάνεται ὅμοις πόπος δ Λόν Κάρδος, μὲ τὸ δυνατὸ πλούτιο ποὺ είχε ὑποστεῖ ὁ ἐγκέφαλός του, ἔπαθε διανοητικώς πολὺ περισσότερο ἄπ' ὃ, τι ἡτανε πρέ...
Διαβάστε την πλήρη ιστορία της Ιστανάνιας στην σελίδα 83.

*τοις, ἀδύτα, τὸ δινατὸν αὐτὸν ζτυπτημα νά
ήταν η κυρία ἀφορμὴ μετανιώσεως ἀτέ-
λειας του, ποὺ ἀρχόταν νά γίνεται φανερή ἀ-
τῆτη ἐποχή πού ο Δότης Κάρδος μπήκε σε ηλι-
κα πατέρα την ὥρα που οι νέοι θέλουν νά
παντευθοῦν. Ήστάσο, πρίν τον συμφέτε τό ἀ-
τύχημα, πού είπανε παραπάνω, νά φαντάστε
ἀδιάφορος πρός τά θέλητρα τῶν ὄραιων γυ-
ναικῶν. Από την ἐποχή ήμως ποὺ ἵπεστη το
δινατό ἔξειν ἐγγεβαλύον πλούτον, εἴπανε νά
αδιάθεταν και παρακολούθησαν ἐνδιαφέρον για
τὰς ἀντιρροσώπους του ὄραιον φύλον.

Η μητριαία του ἡ Ἐλευσίνη πληροφορή-
θηκε τὴν πλάγην τοῦ προγόνου τῆς μᾶς μέρᾳ
που συζητούσε μὲν τὸν Φίλιππο αὖθα ἤταν
καιρὸς ὡς παντρεύοντον τὸν Δόνα Κάρδο. Ὁ ἄντρας τις, τῆς ἀπο-
κοινωνῆς τότε πώς δὲ διάδοχος ἤτανε σὲ τέτοια κατάσταση που
οὐτε κάπι μποροῦσε να γίνεται λόγος για τίμονα. Τὴν πλάγην αὐτῆς,
οἱ πρεσβεῖται τῆς Βενετίας τὴν σολιδαῖς πολὺ εἰρωνεύαν.

Ο βαρύνων Νικητάρχατον, ὃ διποτὸς είλε τῷ λαύρῳ ἀτέ τὸ βασιλέα τῆς Βοιωτίας τὴν ἐντολήν νῦν ζητήσαντα καὶ πρόσθιαν εἰσέβαλλεν.

ώς τα γαγγίζει προσθέτει και την άκολουθη:
«Γάτη τήν ωρά δεν έδειξε ακόμα να αισθάνεται κλίση πρός τό
ωραίο φύλο. Πολλοί, σχολιάζοντας την άντιπαθειά του αυτή,
λένε πώς είνε ανίατος, ήλλοι όμως πο-
στηρίζουν πώς ο Δόν Κάρλος θέλει
η φιλίσματα αλλή γυναίκα έκποδες έκείνης
που θά την απεωανωθή νομίμως...»

λον τον οποίον στεφανών γέμισαν...»
Ο ίδιος βασάνος Νικηφόριος, σ' αλλή αναφορά του προς τὸν βασιλέα τῆς Βουηνᾶς, ἀπογραμμέζει τὴν κατατεληκτή ὄρεξη τοῦ διαδόχου καὶ τῇ μανίᾳ τοῦ νά πινη̄ νερο̄ πάγωμεν. Ἐν τέλει, ἐφράζει τὴν ὑπονοίαν τοῦ, δὸν Κάρολος δὲν κάνει γ' ἀρχηγὸς Κράτους οὔτε καὶ γὰρ συγγραφεῖς. Πολλοὶ ἀνθερός αἰλικοὶ είχαν σημαντικούς τούς Φιλίππο Β' νά θέσῃ τον γυνό του σε δοκιμασία, γάρ νά πεισθούν τα πράγματα δὸν Κάρολος δὲν ἀγωνίσσει τα γυναῖκες. Μά δὸν βασιλεὺς οὔτε κάν ηδέλθει υπ' ἀκόπων τέτοιο ποδαρία.

Φυσικό βέβαια θά ήτανε, υπέροχη παραγόμενη, ν' αποφεύγῃ ο Δόν Κάρλος τις γυναικες και να μην μπορεί να τις ανεχθή, άφοτι δὲν του έλεγχων απότινες τίποτα. Και ομοίως: συνέβαινε άκριβώς το έναντιόν. Και αὐτό δειχνεί την Κάρνεβαλη διαστροφή του. Ο Δόν Κάρλος ήτανε άδιάντρος γυναικομανής... άλλα

μονάχα μὲν τὰ λόγια.
Οὐ Μπαστώμ—οὐ περίφημος Γάλλος
χρονικογράφος, ὃ διακρινόμενος για τὴν
καταπλακτικὴν ἐλευθεροστομία του—είχε
πάντα κάποτε στη Μαδρίτη καὶ ἀφήγεται
στ' ἀπομνημούματά του τι ἐντύπω-

σιν ταῦτα είχε κάνει νό θεατής διάδοχος τῆς Ἰστανίας. Τὸν πα-
νουργάζει λοιπὸν σάν ἔνα διεφθαρμένο νέο, που ή μονη τὸν ἀσχο-
λίας ἡτανε νά βριζε, νά δέρνη δλον τὸν κόσμο, νά γυνάρη τὴ γύ-
ζη στοὺς δημόνους μὲ ἀλλούς διεφθαμένους νέοντας και νε πειρά-
ζε δποια γυναῖκα εβλεπε μπροστά τουν. Σ' αὐτὸν μαίστρος τὸ κεφά-
λιο, οἱ Μπραντώνι άφερνεν ώμες και ἀποκαλιπτικές σελίδες.
Σημφωνα μὲ τὰ λεγόμενά του, οἱ Δόν Κάρλος ἐφέρετο βάναυσα και
χυδαία σ' ὅλες τὶς γυναικες, και σ' αὐτὰς ἀκόμα τάς σικύνγους και
υγατέρας άπικινων μεγιστάνον. Τις ἔβαζε μὲ τὸ στανι κάν τὸν
φιλόσοπον, και τοὺς ἔλεγα κατι βρωμολογο, τὰ δποια κι' χειρό-
τερος λοντρος τῆς Ἰστανίας θά ντεροτάνε νά τε ξεστομή
μπροξε σε γυναικα. Αλλοτε πάλι κατέταξε νά γόνυνον μπροστά τουν
μικρά κορίτσα και νά τα μαστιγώνουν ώπου που ματωση η τρι-
φερη διπλεδιμά τουν ...

Ουτόσο, οἱ Δόν Κάρλος έδινε κάπου-κάπου σημάδια μιᾶς ξε-
ριετικής καλοσόνης, φιλάνθρωπης σημπόνιας και
βαθιεῖς θρησκευτικής πίστεως. Συντηροῦσε μὲ
δικά του ξεδια πλήθος ἐγκαταλειμένη παιδιά.
Ἐπλήρωσε τὰ -χρέοι πτωχῶν ἀνθρώπων για νά
μη μπονε φιλακή. Ήτανε προληπτικος σε ἄ-
πιστευτο βαθμό. Κάποτε, ποι είχε χάσει κάπι
πολύτιμα διαμαντικά, ἐβαλε παπάδες γά κάνονταν
λειτούργα για νά τα ξαναβρούν. "Έχανε μὲ
θρησκευτικό φανατισμό σιλογή ἀπό διάφορος
ἄγρια λειτουργα. Μέ διο λειγμα : οι συγχρονοί
του διν μπορούσαν νά ελγήσουν τις αιτιένες
άντιτθεσεις τού χραρετήρος του. Εκει ποι τὸν
εβλεπαν ήσυχο και τοπενό, ἀλλαζε μεμάς
σην και γινότανε τρομερός, αιμοδιψής, ἀδιά-
τρος ...

Ἐδῶ δικιῶς ἀρχῆς εἶνα τρομερό καὶ ἄγριο δρᾶμα — ἐνα ἀπὸ τὰ πιὸ σκοτεινά δράματα τῆς ἴστορίας — τὸ δύοιο περικαλύπτεται μέχρι σημερα ἀπὸ ἐναν ἀδιαπέραστο πέπλο τραγικοῦ μυστηρίου.

Ο πατέρας του διό Φίλιππος Β', δεν είχε δει-
ζει, ώς τότε, έξαιρετική άγανη για το γιό
του. 'Άδυμφορούσαν μάλλον γι' αυτόν. Σεφικά
ήμως, γιατίς να μεσολαβήση κακιών σοφιάρι
προφητική, άρχοντας να δέχηγαν άντασσέμενοι
και πάτροφη πόδες το διάδοχό τουν. Οι αδέλικοι και οι
μεγατάνες δέν μπορούσαν να έχηγησθον το μί-
σος ποτε αισθάνονταν πάτερας γιά το παιδί του. Στιγμά-για,
όταν ο Φίλιππος άρχοντας νά διαδιδή πώς δό Λόν Κάρλος ήταν πελλές, άνι-
κανος ότι μονάχα νά κυβερνήση ένα όλαρχό Κράτος, μά και νά
ήσηση ο ίδιος σύν απότομο. Εξάλλον, ο δόν Κάρλος είχε διαπρέπει
τόσες παραφροσύνες, κατά το διατίτιμα της ζωής του, θώστε ο Φί-
λιππος δέν είχε άναγκη να παρουσιάσει απόδειξης γιά την ιντοσ-
την έτη λεγομένον του. 'Όλοι ήσαν πώς δό Λόν Κάρλος δέν ήταν
ήμης άπο διανοητικής άποψεως, μά κοντεις δέν τολμούσε νά έκδη-
λώση τη φροντίδα του. Βλέποντας ήμως τον ίδιο τὸν πατέρα νά κατη-
γορι Τὸ πατέρα του, και δέλνοντας νά φανούν εύχαριστοι στόν
άνταρτο, άποκριναν και αύτοι νά βρίσκουν ποιος δό Λόν Κάρλος είχε
κατατίθησε πράγματα μάφορτος με τις παραξενείς του, πως δέξ-
θετε τη δυναστεία στύ μάτια του λαού και πώς ήτανε κι' επικί-
δινοις για τη ζωή τῶν άλογονων τουν. Και έκλεισαν τότε τὸ δυ-
στιχημένη δόν Κάρλος σ' ένα φρενοκο-
μείδος σ' ένα ψηλο και απλήσιαστο πύρ-
γο. 'Υστερο' άπο λίγον καιρού, δό άδα-
λος τοῦ Ισπανικοῦ θυρόν πέθαινε

νεαροπάτος, σε ήλικια μόλις 23 ετών.
Μόλις δήμως πέφανε, λέχουσαν στην
Ισπανία να κυκλοφορούν τροφιμοί και
άπιστευτές διαδόσεις. «Ελέγαν όπως ο
Φίλιππος έξεισε τό γιο του στο φρε-
νοκομείο από έρωτική αντίτιλια. Ελέ-
γαν άλιμα και ότι Δόν Κάρδος πέφανε
δηλητηριασμένος κατά ιαταγή του πα-
τέρα του!» Ελέγαν πώς ο Φίλιππος
έκανε τό έγκλημα αυτό από Φίδικην,
μαθανόντας πώς ο γιος του αγάπησε
την μητριά του, τη βασιλική «Ελιοά-
βετ», και πώς έκεινή τὸν συμπαθούσε
πολύ.

Πάντα τό τέλος ὅμως τῆς τραγικῆς αὐτῆς ίστορίας—γιὰ τ' ἀφάνταστα μαρτύρια ποὺ τραβήξει ὁ Δὸν Κάρολος στὸ φενοκομεῖο, γιὰ τὶς σχέσεις του μὲ τὴ μητρικὰ του, γιὰ τὶς ἀπότευντες περιπτειες ποὺ είχε τὸ πτῶμα του, καὶ μετά τὸ θάνατο του,—θά μιλήσουμε πλατειά στὸ ἐχόμενο φύλο τοῦ·Μπουκέτουν· Τό δρᾶμα αὐτὸν είνε τόσο ἔξαιρετικὸ στάχτωνικά τῆς παγκοσμίας ίστορίας, ώστε οὔτε εἶναι νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ καὶ πάλι.

Φίλιππος Β' βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, ὁ δοτοῖς κατὰ τὴν
δοσιν ἐδηλητηριάσεις τὸ γυιό του, τὸ Δύν Κάρλο,
γιὰ λόγους ἐρωτικῆς ἀντιζηλίας